

Sygn. akt: III AUa 447/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Janina Kacprzak

Sędziowie: SSA Maria Padarewska - Hajn (spr.)

SSO del. Hanna Parzybut-Dan

Protokolant: stażysta Przemysław Trębacz

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2012 r. w Łodzi

sprawy **A. S. przy udziale (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.,**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych III Oddziałowi w W.**

o ustalenie podlegania ubezpieczeniu,

na skutek apelacji A. S.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi

z dnia 20 grudnia 2011 r., sygn. akt: IX U 95/11;

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 447/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 października 2010 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W. stwierdził, że A. S. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym oraz wypadkowemu w okresach od dnia 1 sierpnia 2008 roku do dnia 30 września 2008 roku oraz od dnia 25 czerwca 2009 roku do dnia 31 sierpnia 2009 roku z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W., której jest jedynym wspólnikiem.

W odwołaniu od powyższej decyzji A. S. wniosła o przyjęcie, iż nie podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresach wskazanych w decyzji z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W., wskazując iż Spółka nie rozpoczęła faktycznego prowadzenia działalności gospodarczej w zamierzonym przy jej ustanowieniu celu.

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W., dopuszczona do udziału w sprawie, postanowieniem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 23 września 2011 roku, nie zajęła stanowiska w sprawie.

Wyrokiem z dnia 20 grudnia 2011 r. Sąd Okręgowy, Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi oddalił odwołanie i ustalił, co następuje: A. S. urodziła się w dniu (...) roku.

W okresie od dnia 10 listopada 2006 roku do dnia 31 lipca 2008 roku była współnikiem (...) Spółki jawnej i z tego tytułu podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym .

W dniu 31 stycznia 2007 roku aktem notarialnym sporządzonym w Kancelarii Notarialnej w W., wpisanym do repertorium (...), została zawiązana (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. Prezesem Zarządu, a jednocześnie jedynym współnikiem Spółki została A. S.. Przedmiotem działalności Spółki jest między innymi wytwarzanie, przetwarzanie produktów rafinacji ropy naftowej, dystrybucja i sprzedaż paliw gazowych, sprzedaż detaliczna i hurtowa paliw, części samochodowych i akcesoriów, transport drogowy towarów pojazdami specjalizowanymi, sprzedaż detaliczna artykułów nie żywnościowych, działalność związana z informatyką, grami losowymi, wynajem nieruchomości.

W dniu 20 czerwca 2007 roku A. S. jako Prezes Zarządu złożyła do Urzędu Regulacji Energetyki wniosek o udzielenie koncesji na obrót paliwami płynnymi dla (...) Sp. z o. o.

w W.. Decyzją z dnia 11 września 2007 roku Prezes Urzędu Regulacji Energetyki odmówił udzielenia (...) Sp. z o. o. w W. koncesji na obrót paliwami płynnymi. Ponowny wniosek o udzielenie koncesji złożyła w dniu 15 maja 2008 roku. Decyzją z dnia 20 stycznia 2009 roku Prezes Urzędu Regulacji Energetyki odmówił (...) Sp. z o. o. w W. koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na obrocie paliwami ciekłymi. W związku z powtórna odmową odwołująca się podjęła decyzję o likwidacji Spółki, co wiązało się ze sprzedażą jej majątku, między innymi autocysterny. Z dniem 1 listopada 2009 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawiesiła działalność gospodarczą.

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. składała w Urzędzie Skarbowym W. - M. w W. deklaracje dla podatku od towarów i usług, w których wskazywała w miesiącach: od marca 2007 roku do stycznia 2008 roku, od marca 2008 roku do kwietnia 2008 roku, od czerwca 2008 roku do kwietnia 2009 roku i od czerwca 2009 roku do października 2009 roku, kwoty netto, za jakie nabywała towary i usługi pozostałe.

W okresie od dnia 1 października 2008 roku do dnia 31 maja 2010 roku A. S. była zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy, na podstawie umowy o pracę w PPHU (...) w A., na stanowisku kierownika biura.

W trakcie powyższego zatrudnienia wnioskodawczyni w okresie od dnia 12 listopada 2009 roku od dnia 30 listopada 2009 roku korzystała z urlopu bezpłatnego. W okresie od dnia 25 czerwca 2009 roku do dnia 11 listopada 2009 roku A. S. pobierała zasiłek macierzyński.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd uznał, iż odwołanie skarżącej nie zasługuje na uwzględnienie w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz przepisów art. 6 ust. 1 pkt 1 i 5, art. 8, art. 9 art. 12, art. 13 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2007 r., Nr 11, poz. 74 z późn. zm.).

Sąd uznał, iż odwołująca się począwszy od dnia 10 listopada 2006 roku do dnia 31 lipca 2008 roku podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym jako współnik (...) Spółki jawnej. Niniejszy tytuł ubezpieczenia powstał przed dniem 31 stycznia 2007 roku, tj. przed dniem zawiązania (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W., której była jedynym współnikiem, a zatem zgodnie z dyspozycją cytowanego art. 9 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 roku, A. S. do dnia 31 lipca 2008 roku podlegała ubezpieczeniom społecznym z tytułu, który powstał wcześniej tj. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej jako współnik (...) Spółki jawnej.

Natomiast od dnia 1 sierpnia 2008 roku do dnia 30 września 2008 roku , zgodnie z ustaleniami organu emerytalno - rentowego, podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej – (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W., której jest jedynym współnikiem. W powyższym okresie A. S. nie posiadała innego tytułu ubezpieczenia.

Następnie od dnia 1 października 2008 roku do dnia 24 czerwca 2009 roku odwołująca się podlegała ubezpieczeniu społecznemu w związku z faktem, iż w powyższym okresie posiadała status pracownika, była bowiem zatrudniona w

PPHU (...) w A., co odpowiada dyspozycji przywołanego powyżej art. 9 ust. 1 ustawy systemowej, zgodnie z którym pracownik spełniający jednocześnie warunki do objęcia go obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z innych tytułów, jest obejmowany ubezpieczeniami tylko z tytułu stosunku pracy.

W okresie od dnia 25 czerwca 2009 roku do dnia 31 sierpnia 2009 roku A. S., która pobierała zasiłek macierzyński, ponownie podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, emerytalnym, rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej – (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W., co jest bezpośrednio związane z treścią wskazanego powyżej art. 9 ust. 6, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 sierpnia 2009 roku, który stanowił, iż osoby pobierające zasiłek macierzyński podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, jeżeli nie mają ustalonego prawa do emerytury lub renty i nie mają innych tytułów rodzących obowiązek ubezpieczeń społecznych. Skarżąca w powyższym okresie posiadała tytuł, który rodził obowiązek ubezpieczeń społecznych, a mianowicie była współnikiem (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W..

Powołując się na treść powyższych przepisów ustawy systemowej oraz utrwalone orzecznictwo Sądu Najwyższego w tego rodzaju sprawach, Sąd nie podzielił stanowiska odwołującej się, iż w spornych okresach podanych w decyzji, faktycznie nie prowadziła działalności gospodarczej.

Zdaniem Sądu jakkolwiek (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. nie wykonywała działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami ciekłymi, to jednak należy uznać, iż przedmiotowa Spółka faktycznie prowadziła działalność gospodarczą. Jedyne współnik (...) Sp. z o. o. w W., a zarazem Prezes Zarządu - A. S. podejmowała czynności mające na celu stworzenie właściwych warunków do jej wykonywania, a mianowicie złożyła w Urzędzie Regulacji Energetyki w dniach 20 czerwca 2007 roku i 15 maja 2008 roku wnioski o udzielenie koncesji na obrót paliwami płynnymi, co było bezpośrednio związane z uzyskaniem uprawnień do realizacji głównego celu, w jakim Spółka została zawiązana. Nadto nie uszło uwadze Sądu orzekającego w sprawie, iż (...) Sp. z o. o. w W. w składanych do Urzędu Skarbowego W. - M. w W. deklaracjach dla podatków od towarów i usług (...) - 7, wykazywała iż na bieżąco dokonuje operacji finansowych, wykazując iż w miesiącach od marca 2007 roku do stycznia 2008 roku, od marca 2008 roku do kwietnia 2008 roku, od czerwca 2008 roku do kwietnia 2009 roku i od czerwca 2009 roku do października 2009 roku, nabywała towary i usługi. Spółka miała szeroki zakres działalności określony w Krajowym Rejestrze Sądowym. Przywołane okoliczności świadczą o tym, iż pomimo niewykonywania przez Spółkę głównego przedmiotu działalności związanego z obrotem paliwami płynnymi, faktycznie prowadziła ona działalność gospodarczą nastawioną w głównej mierze na czynności mające na celu stworzenie warunków do wykonywania głównego celu, w jakim Spółka została zawiązana. W związku z powyższym uprawnione jest twierdzenie organu rentowego, że (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. faktycznie prowadziła działalność gospodarczą z tytułu której A. S. jako jedyny współnik przedmiotowej Spółki, podlega ubezpieczeniom społecznym w okresach od 1 sierpnia 2008 roku do 30 września 2008 roku oraz od dnia 25 czerwca 2009 roku do 31 sierpnia 2009 roku.

1) Powyższy wyrok zaskarżyła apelacją A. S. wnosząc o zmianę zaskarżonego wyroku, poprzez uwzględnienie odwołania od zaskarżonej decyzji poprzez orzeczenie, iż ubezpieczona nie podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności jako jedyny współnik (...) Spółka z o.o. w okresach 01.08.2008 - 30.09.2008 r.

i 25.06.2009 - 31.08.2009, względnie zaś - o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji;

2) Zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła :

1) naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 233 § 1 k.p.c., poprzez dokonanie w okolicznościach niniejszej sprawy wadliwej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, poprzez wyprowadzenie z zebranego materiału dowodowego wniosków sprzecznych z zasadami logicznego wnioskowania, prowadzące do wadliwego ustalenia, iż spółka (...) Spółka z o.o. podjęła

i prowadziła działalność gospodarczą, a tym samym, iż po stronie jedynego współnika występował tytuł do objęcia go obowiązkowo ubezpieczeniami z tytułu działalności pozarolniczej;

2) będące wynikiem wadliwości postępowania naruszenie art. 13 pkt 4 w związku z art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, poprzez bezpodstawne uznanie, iż wspólnik jednoosobowej spółki z o.o. objęty jest obowiązkowo ubezpieczeniami społecznymi wyłącznie przez sam fakt posiadania statusu wspólnika spółki, bez powiązania z rzeczywiście prowadzoną przez spółkę działalnością, w tym również w razie nie prowadzenia tejże przez spółkę.

W uzasadnieniu swego stanowiska strona skarżąca podniosła, iż okoliczności stanu faktycznego sprawy ustalone w postępowaniu przed Sądem I instancji, co do poszczególnych zdarzeń związanych z przebiegiem ubezpieczenia ubezpieczonej nie są sporne, jednakże zasadnicze zastrzeżenia skarżącej dotyczą wywiezionych przez Sąd I instancji wniosków i ocen, leżących u podstaw rozstrzygnięcia, a dotyczących prowadzenia przez odwołującą się w spornych okresach podanych w decyzji działalności gospodarczej.

Zdaniem strony skarżącej brak jest w niniejszej sprawie podstaw, aby tak jak to uczynił Sąd I instancji z okoliczności iż spółka:

- 1) ubiegała się o udzielenie koncesji;
- 2) w deklaracjach podatku VAT za poszczególne okresy figurowały zapisy odnoszące się do dostawy towarów i usług, odnoszące się do zdarzeń w ujęciu ustaw podatkowych rodzących określone obowiązki i zobowiązania podatkowe, wyprowadzić wniosek iż w w/w okolicznościach spółka prowadziła działalność gospodarczą, gdyż „nabywała towary i usługi”.

Skarżąca podniosła, iż sam fakt uzyskania statusu przedsiębiorcy, nie świadczy o podjęciu działalności gospodarczej i możliwości jej wykonywania (por. art. 14 w/w ustawy), zwłaszcza w zakresie działalności tzw. regulowanej, wymagającej uprzedniego uzyskania koncesji (por. art. 46 w/w ustawy o udzielenie koncesji ubiegać się może przedsiębiorca).

(...) przedmiotu działalności spółki, zasadniczego dla bytu spółki, w okolicznościach niniejszej sprawy wymagał uzyskania koncesji, o której stanowi art. 32 ustawy Prawo energetyczne (t.j. Dz.U.2006.89.625), o którą spółka bezskutecznie się ubiegała, jedyne zaś czynności podejmowane przez spółkę dotyczyły stworzenia warunków uzasadniających przyznanie koncesji (określonych w art. 33 i n. ustawy Prawo energetyczne), oraz obsługi bytu spółki jako autonomicznego podmiotu prawa, co jednakże w ocenie skarżącej, i wbrew wywiezionej a priori ocenie Sądu I instancji, nie stanowi o faktycznym wykonywaniu działalności gospodarczej, czy też faktycznym rozpoczęciu jej wykonywania.

Przyjęcie za Sądem I instancji, iż spółka w ujęciu faktycznym wykonywała działalność gospodarczą, nie znajduje podstaw.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Stosownie do art. 6 ust. 1 pkt 1 i 5 i art. 12 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2007 r., Nr 11, poz. 74 z późn. zm. - zwanej dalej ustawą systemową), obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami, osobami wykonującymi pozarolniczą działalność gospodarczą z kolei art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy stanowi, iż za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą uważa się wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Zgodnie z art. 13 pkt 4 przywołanej ustawy, w brzmieniu obowiązującym do dnia 19 września 2008 roku, obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym podlegają osoby fizyczne w okresie prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej - od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności. Od dnia 20 września 2008 roku wyżej wymienione osoby podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym od dnia

rozpoczęcia wykonywania tej działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Zgodnie z art. 9 ust. 1, ustawy systemowej, osoby, między innymi pracownicy, spełniające jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z innych tytułów, są obejmowane ubezpieczeniami tylko z tytułu stosunku pracy, umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem Cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarły z pracodawcą z którym pozostają w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonują pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostają w stosunku pracy, członkostwa w spółdzielni, służby, pobierania świadczenia szkoleniowego, świadczenia socjalnego, zasiłku socjalnego albo wynagrodzenia przysługującego w okresie korzystania ze świadczenia górniczego lub w okresie korzystania ze stypendium na przekwalifikowanie. Mogą one dobrowolnie, na swój wniosek, być objęte ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi również z innych tytułów, z zastrzeżeniem ust. 1 a.

Ubezpieczeni wymienieni w powyższym ust. 1, których podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z tytułu stosunku pracy, członkostwa w spółdzielni, służby, pobierania świadczenia szkoleniowego, świadczenia socjalnego, zasiłku socjalnego lub wynagrodzenia przysługującego w okresie korzystania ze świadczenia górniczego lub w okresie korzystania ze stypendium na przekwalifikowanie w przeliczeniu na okres miesiąca jest niższa od określonej w art. 18 ust. 4 pkt 5 a, podlegają również obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z innych tytułów, z zastrzeżeniem ust. 1 b i art. 16 ust. 10a - art. 9 ust. 1 a.

Natomiast art. 9 ust. 2 ustawy stanowi, że osoba spełniająca warunki do objęcia obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z kilku tytułów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2, 4-6 i 10 ustawy, jest objęta obowiązkowo ubezpieczeniami z tego tytułu, który powstał najwcześniej. Może ona jednak dobrowolnie, na swój wniosek, być objęta ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi także z pozostałych, wszystkich lub wybranych tytułów lub zmienić tytuł ubezpieczeń, z zastrzeżeniem ust. 7.

Zgodnie z art. 9 ust. 6 przywołanej ustawy, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 sierpnia 2009 roku osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8 i 19 podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, jeżeli nie mają ustalonego prawa do emerytury lub renty i nie mają innych tytułów rodzących obowiązek ubezpieczeń społecznych.

Od dnia 1 września 2009 roku wprowadzono do art. 9 ust. 1 c ustawy, który stanowi, iż osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2, 4, 5, 8 i 10, spełniające jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z tytułu pobierania zasiłku macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego, podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu pobierania zasiłku macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego. Mogą one jednak dobrowolnie, na swój wniosek, być objęte ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi także z pozostałych, wszystkich lub wybranych, tytułów.

Z kolei art. 11 ust. 1 i 2 ustawy systemowej, stanowi iż obowiązkowo ubezpieczeniu chorobowemu podlegają osoby wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 1, 3 i 12. Natomiast dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu podlegają na swój wniosek osoby objęte obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowym, wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 2, 4, 5, 8 i 10, a więc między innymi osoby prowadzące pozarolniczą działalność.

Zgodnie z przywołanym już z art. 13 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 roku, osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu oraz wypadkowemu w okresie od dnia rozpoczęcia wykonywania tej działalności do dnia zaprzestania jej wykonywania z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Wszystkie wyżej przytoczone przepisy wskazują jednoznacznie na trafność stanowiska Sądu I instancji w zakresie ustalenia podstaw prawnych podlegania przez odwołującą się w spornych okresach, jak również w przerwach pomiędzy nimi wskazanym tytułom ubezpieczenia społecznego.

Jednakże kwestią sporną w niniejszej sprawie jest przede wszystkim podnoszona w apelacji oraz w odwołaniu okoliczność, iż skarżąca faktycznie nie prowadziła w okresach wskazanych w decyzji działalności gospodarczej.

Zgodnie z art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej(Dz U z 2010 r. Nr. 220 poz. 1447 ze zm.), działalnością gospodarczą jest **zarobkowa** działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalni ze złóż, a także działalność zawodowa, **wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły**.

Zastosowanie powyższej definicji działalności gospodarczej w niniejszej sprawie w związku z interpretacją dokonana przez Sąd Najwyższy w licznych orzeczeniach w zakresie określenia pojęcia prowadzenia działalności gospodarczej prowadzi do wniosku, iż w spornych okresach odwołująca się taką działalność prowadziła . Zgodnie z w/w stanowiskiem wpis do ewidencji działalności gospodarczej ma jedynie charakter deklaratoryjny, co stwarza domniemanie, iż w okresach w nim wskazanych działalność taka jest prowadzona. Domniemanie to może być skutecznie obalone przeprowadzeniem dowodów wskazujących , iż pomimo istniejącego wpisu działalność nie była wykonywana.

W niniejszej sprawie zgodnie z art. 6 k.c. ciężar dowodu zakresie ustalenia, iż działalność nie była prowadzona spoczywał na skarżącej.

A. S. natomiast zarówno w toku postępowania przed Sądem Okręgowym, jak i przed Sądem II instancji nie przeprowadziła żadnego skutecznego dowodu w tym zakresie w celu obalenia istniejącego domniemania. Nie może stanowić takiego dowodu zgodnie z wnioskiem zawartym w apelacji przeprowadzenie ponownego dowodu z zeznań odwołującej się dla stwierdzenia, iż nie uzyskała koncesji na obrót paliwami, a zatem nie miała możliwości prowadzić swojej działalności gospodarczej.

Dowód taki był przeprowadzony przed Sądem I instancji, a zgodnie z treścią przepisu art.299 k.p.c. dowód ten ma charakter posiłkowy i pomocniczy i jest przeprowadzony, gdy po wyczerpaniu środków dowodowych pozostały nie wyjaśnione istotne okoliczności faktyczne sprawy.

W niniejszej sprawie ponowne przeprowadzanie takiego dowodu nie ma żadnego znaczenia dla wyjaśnienia istoty sprawy w szczególności w świetle dokumentów dotyczących składania przez odwołującą się w spornym okresie deklaracji dotyczących podatku od towarów i usług.

A zatem nie można w oparciu o tak szeroki przedmiot zakresu działalności gospodarczej skarżącej, który obok obrotu paliwami obejmował jeszcze usługi barowe, transport samochodowy, usługi informatyczne, gry, wynajem nieruchomości, wiązać nie możliwości jej prowadzenia, z uwagi jedynie tylko na brak uzyskania koncesji co do obrotu paliwami. Ponadto należy wskazać, iż odwołująca się działalność swoją zawiesiła od 1 listopada 2009 r., a nie gdy uzyskała odmowę koncesji w styczniu 2009 r.

Natomiast jedynie z zeznań odwołującej się wynika jej subiektywne przekonanie, że to obrót paliwami stanowił główną przesłankę prowadzenia przez nią działalności gospodarczej, w sytuacji gdy nie wynika ona z tak obszernego zakresu tej działalności.

Słuszne zatem jest stanowisko Sądu I instancji, iż samo kilkakrotne występowanie przez skarżącą o taką koncesję już samo w sobie stanowi okoliczności uzasadniające stworzenie warunków do

prowadzenia działalności gospodarczej, a zatem w świetle definicji działalności gospodarczej wypełnia przesłanki jej prowadzenia.

W pełni uzasadnione jest zatem stanowisko Sądu I instancji wywodzące prowadzenie działalności gospodarczej przez skarżącą z przytoczonych licznych orzeczeń Sadu Najwyższego w kontekście ich zastosowania do niniejszej sprawy: (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 listopada 2008 r., II UK 94/08 z dnia 16 maja 2006 r., I UK 289/05, OSNP 2007 nr 11-12, poz. 168 z dnia 4 kwietnia 2008 r., I UK 293/07).

O istnieniu obowiązku ubezpieczenia decydują zatem konkretne okoliczności sprawy, w świetle których dokonywana jest ocena, czy w danym okresie działalność faktycznie była wykonywana (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 listopada 2008 r., II UK 94/08). W judykaturze przyjął się pogląd, iż nieuprawnione jest twierdzenie, że działalność gospodarcza wykonywana jest wyłącznie wówczas, gdy przedsiębiorca świadczy konkretną usługę. Prowadzenie działalności gospodarczej polega zarówno na stworzeniu odpowiednich warunków do jej wykonywania, składaniu ofert, oczekiwaniu na zamówienie, jak i na faktycznym wykonywaniu zleconej pracy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2009 roku, sygn. akt I UK 179/09, Lex nr 585712). Faktyczne niewykonywanie działalności gospodarczej w czasie oczekiwania na kolejne zamówienie lub w czasie ich poszukiwania nie oznacza zaprzestania prowadzenia takiej działalności i nie powoduje uchylecia obowiązku ubezpieczenia społecznego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 2008 r., I UK 293/07). Nadto zgodnie z orzeczeniem Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2007 roku (sygn. akt III UK 133/06, OSNP 2008 nr 7-8, poz. 114) wykonywanie czynności zmierzających do realizacji zadań należących bezpośrednio do zakresu prowadzonej działalności, bądź zmierzających do stworzenia właściwych warunków do jej wykonywania (np. związanych z legalizacją taksometru lub naprawą samochodu, załatwianiem spraw urzędowych, zamieszczaniem ogłoszeń) nie stanowią przesłanki uzasadniającej uznanie istnienia przerwy w prowadzeniu działalności gospodarczej.

Przeniesienie zatem wszystkich powyższych rozważań na grunt niniejszej sprawy oznacza, iż Sąd I instancji prawidłowo uznał słusność zaskarżonej decyzji i w żaden sposób nie przekroczył granic swobodnej oceny dowodów wyrażonej w art. 233 § 1 k.p.c.

Z tych wszystkich względów uznając apelację za bezzasadną orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 385 k.p.c.